

Etická komise udělila osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu

paní Stanislavě Petrlíkové, nar. 6. 5. 1927

za veřejné postoje bránící kolektivizaci v obci Chlum, zejména v letech 1958-1974, kterými společně se svým manželem Jaroslavem Petrlíkem naplnila znaky formy odboje a odporu proti komunismu dle § 3 odst. 4 zákona č. 262/2011 Sb., i když za to byla komunistickým režimem postižena.

Paní Stanislava Petrlíková společně se svým manželem, panem Jaroslavem Petrlíkem hospodařila na největší usedlosti v obci, bez pomoci dalších, najatých pracovních sil. Její manžel byl opakovaně sankcionován za neplnění dodávek, kterým byl podroben. Sankce za nesplnění dávek byly ukončeny až v roce 1974, kdy jim na základě vládního nařízení č. 50/1955 Sb., o některých opatřeních k zajištění zemědělské výroby, bylo celé hospodářství odejmuto a přiděleno k užívání Státnímu statku v Hlinsku. Pan Jaroslav Petrlík byl několikrát odsouzen, a to i k nepodmíněným trestům odnětí svobody. Paní Stanislava Petrlíková jako projev vzdoru a odporu za uvěznění svého manžela v roce 1958 odmítla zajišťovat hospodářství a opustila tak jejich společnou usedlost. Za tento čin pak byla na ni uvalena vazba a na konci roku 1958 byla z vazby propuštěna.

Etická komise ocenila postoje manželů Petrlíkových a shledala, že pan Jaroslav Petrlík za podpory manželky svým jednáním v období let 1948 – 1974 chránil jejich majetek před tzv. kolektivizací, potažmo jeho faktickým vyvlastněním, kdy opakovaně, respektive trvale, veřejně vystupoval (zastával veřejný postoj) proti nucené kolektivizaci venkova. Tento jeho postoj byl zjevně kontinuální a dlouhodobý a z hlediska délky jeho trvání a přinesených obětí veskrze ojedinělý. Paní Stanislava Petrlíková jako manželka Jaroslava Petrlíka se podílela na jeho aktivitách nejen jako „pasivní přihlížející“ a ten kdo je nucen snášet důsledky jednání druhého, ale sama aktivně podporovala svého manžela a veřejně vystoupila proti komunistické represi ztělesněné odsouzením jejího manžela k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v roce 1958. Etická komise zvláště vyzdvihuje čin paní Stanislavy Petrlíkové, kdy v rozporu s podstatou praktických životních hodnot selského stavu a s odvěkým pořadím priorit v zemědělství demonstrovala svůj nesouhlas s perzekucí manžela tím, že odmítla nadále obstarávat rodinné hospodářství, i když na něm s manželem natolik lpěli, ač byli komunistickým režimem opakovaně postihováni.

Etická komise je přesvědčena, že **jednání paní Stanislavy Petrlíkové lze označit jako veřejné politické a společenské postoje zastávané aktivně z vlastní vůle, které bránily nástupu a udržení komunistické totalitní moci**, a že její postoje byly veřejné povahy a svou podstatou byly přímými, zjevnými a prokazatelnými projevy proti komunismu.

Etická komise má za to, že paní Stanislava Petrlíková svými dlouhodobými postoji a jednáním naplnila znaky formy odboje proti komunismu podle § 3 odst. 4 zákona č. 262/2011 Sb.